

ТІНЬ НЕ ВІДСУНЕШ В ПУСТОТУ...

По вже протоптаній доріжці
Мій день сьогоднішній пройшов
Як Діоген колись із діжки
Не висував я й підошов.

Мені, як і йому, закрила
Яскраве світло чорна тінь,
Не Александер, це ти, мила,
Затулюєш небесну синь.

Та Александер відступився,
А ти уже не відійдеш,
Я розумію, тож змирився,
Це, схоже, ти на мене ждеш...

Мабуть ще йтимуть дні за днями
Яскраві всім, та не мені,
Бо тінь та буде поміж нами,
Вона ось тут, ти ж ... вдалині.

Не міг ніколи й уявити,
Що буду пить цю гіркоту,
Аж вовком хочеться завити,
Щоб тінь відсунуть в пустоту.

Рай на землі, а не на небі

Буденний він і без прикрас,
Життя близьких цінити треба,
Й любити тих, хто поруч нас!

Дата написання вірша: 2022-07-24